

Konwencja Rady Europy w sprawie zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych

[Saint-Denis, 3.VII.2016]

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy oraz inne państwa będące stronami Europejskiej konwencji kulturalnej (ETS nr 18), sygnatariusze niniejszej Konwencji,

mając na względzie cel Rady Europy, jakim jest osiągnięcie większej jedności jej członków;

mając na uwadze prawo do integralności fizycznej oraz uzasadnione oczekiwanie osób, dotyczące możliwości udziału w meczach piłki nożnej i innych imprezach sportowych bez strachu przed przemocą, zakłóceniem porządku publicznego lub inną działalnością przestępczą;

pragnąc uczynić mecze piłki nożnej i inne imprezy sportowe przyjemnymi i przyjaznymi dla wszystkich obywateli, a jednocześnie uznając, że stworzenie przyjaznego otoczenia może mieć znaczący, pozytywny wpływ na bezpieczeństwo i zabezpieczenie takich imprez;

mając na uwadze potrzebę wspierania włączania wszystkich zainteresowanych stron w zapewnienie bezpiecznego otoczenia dla organizacji meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych;

mając na uwadze potrzebę zachowania zasady praworządności na stadionach piłkarskich i innych obiektach sportowych oraz w ich otoczeniu, na trasach dojazdu na stadiony i ze stadionów, a także na innych terenach, na których przebywa wiele tysięcy widzów;

uznając, że sport oraz wszystkie instytucje i zainteresowane strony, zaangażowane w organizowanie i zarządzanie meczem piłki nożnej lub inną imprezą sportową muszą przestrzegać podstawowych wartości Rady Europy, takich jak spójność społeczna, tolerancja, szacunek i zasada niedyskryminacji;

mając na względzie istniejące między państwami różnice prawne, sądowe, kulturalne i historyczne oraz charakter i wagę problemów związanych z bezpieczeństwem i zabezpieczeniem meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych;

uznając potrzebę pełnego uwzględnienia prawa krajowego i międzynarodowego dotyczącego kwestii takich jak ochrona danych, resocjalizacja sprawców czynów zabronionych i prawa człowieka;

uznając, że wiele instytucji publicznych i prywatnych oraz innych zainteresowanych stron, w tym widzów, ma wspólny cel, którym jest uczynienie meczów piłkarskich i innych imprez sportowych bezpiecznymi i przyjaznymi dla obywateli, a także uwzględniając fakt, że wspólne działania tych instytucji i stron muszą obejmować szereg wzajemnie powiązanych, nakładających się na siebie środków;

uznając, że nakładający się na siebie charakter tych środków wymaga ustanowienia przez odpowiednie instytucje skutecznych partnerstw międzynarodowych, krajowych i lokalnych w celu przygotowania i stworzenia zintegrowanego i zrównoważonego wielopodmiotowego podejścia do zapewnienia bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi w związku z meczami piłki nożnej i innymi imprezami sportowymi;

uznając, że wydarzenia poza obiektami sportowymi mogą mieć bezpośredni wpływ na wydarzenia na stadionach i odwrotnie;

uznając, że konsultacje z głównymi zainteresowanymi stronami, w szczególności kibicami i społecznościami lokalnymi, mogą wspomóc właściwe instytucje w ograniczaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i zabezpieczenia oraz tworzeniu przyjaznej atmosfery na stadionach i poza nimi;
zdecydowane podjąć współpracę i wspólne działania na rzecz ograniczenia zagrożeń dla bezpieczeństwa i zabezpieczenia meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych w celu zapewnienia przyjemnych doświadczeń widzom, uczestnikom i społecznościom lokalnym;

opierając się na treści Europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej (ETS nr 120), otwartej do podpisu w Strasburgu dnia 19 sierpnia 1985 r. (zwanej dalej „konwencją nr 120”);

biorąc pod uwagę, że bogate doświadczenia i dobre praktyki europejskie doprowadziły do opracowania nowego, zintegrowanego, partnerskiego podejścia do bezpieczeństwa i zabezpieczenia widzów, odzwierciedlonego w szczególności w Rekomendacji nr Rec (2015)1 w sprawie bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych, przyjętym przez Stały Komitet Konwencji nr 120 na jego 40. posiedzeniu dnia 18 czerwca 2015 r.,

postanawiają, co następuje:

Artykuł 1 – Zakres

1. Strony, w granicach swoich odpowiednich przepisów konstytucyjnych, podejmą niezbędne kroki w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszej Konwencji w odniesieniu do meczów lub turniejów piłki nożnej, rozgrywanych na ich terytorium przez zawodowe kluby piłkarskie i drużyny narodowe.
2. Strony mogą stosować postanowienia niniejszej Konwencji odpowiednio do innych dyscyplin sportu lub innych imprez sportowych, odbywających się na ich terytorium, w tym amatorskich meczów piłki nożnej, szczególnie w sytuacjach występowania zagrożeń dla bezpieczeństwa i zabezpieczenia.

Artykuł 2 – Cel

Celem niniejszej Konwencji jest zapewnienie bezpiecznego i przyjaznego otoczenia podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych. W tym celu Strony:

- a. przyjmą zintegrowane, wielopodmiotowe i zrównoważone podejście do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi w oparciu o zasady skutecznej współpracy i partnerstwa na poziomie lokalnym, krajowym i międzynarodowym;
- b. zapewnią uznanie przez wszystkie instytucje publiczne i prywatne oraz inne zainteresowane strony faktu, że kwestie bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi nie mogą być rozpatrywane niezależnie od siebie nawzajem, a każdy z tych elementów może mieć bezpośredni wpływ na zapewnienie dwóch pozostałych;
- c. uwzględnią dobre praktyki podczas opracowywania zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi.

Artykuł 3 – Definicje

Do celów niniejszej Konwencji:

- a. „środki bezpieczeństwa” oznaczają wszelkie środki opracowane i wdrożone w podstawowym celu ochrony zdrowia i dobrego samopoczucia osób i grup uczestniczących biernie lub czynnie w meczu piłki nożnej lub innej imprezie sportowej na stadionie lub poza stadionem, lub też mieszkających lub pracujących w pobliżu miejsca odbywania się imprezy;
- b. „środki zabezpieczenia” oznaczają wszelkie środki opracowane i wdrożone w podstawowym celu zapobiegania i zmniejszania ryzyka lub reagowania na wszelkie przypadki przemocy, innej działalności przestępczej lub zakłócenia porządku w związku z meczem piłki nożnej lub inną imprezą sportową, na stadionie lub poza stadionem;
- c. „środki obsługi” oznaczają wszelkie środki opracowane i wdrożone w podstawowym celu zapewnienia osobom i grupom komfortu oraz poczucia, że ich uczestnictwo w meczu piłki nożnej lub innej imprezy sportowej jest doceniane i mile widziane, na stadionie lub poza stadionem;

d. „instytucja” oznacza każdy podmiot publiczny lub prywatny mający obowiązki konstytucyjne, ustawowe, regulacyjne lub inne obowiązki w zakresie opracowania i wdrożenia jakichkolwiek środków bezpieczeństwa, zabezpieczenia lub obsługi, związanych z meczami piłki nożnej lub innymi imprezami sportowymi, na stadionie lub poza stadionem;

e. „zainteresowana strona” oznacza widzów, społeczności lokalne lub inne podmioty, które nie mają obowiązków ustawowych ani regulacyjnych, ale mogą odegrać ważną rolę we wspieraniu działań na rzecz uczynienia meczów piłki nożnej lub innych imprez sportowych bezpiecznymi i przyjaznymi, na stadionie i poza stadionem;

f. „zintegrowane podejście” oznacza uznanie, że niezależnie od swojego podstawowego celu, środki bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych nieodwołalnie nakładają się na siebie, są wzajemnie powiązane i wzajemnie na siebie oddziałują, muszą być wyważone i nie mogą być opracowywane ani wdrażane niezależnie od siebie nawzajem;

g. „wielopodmiotowe zintegrowane podejście” oznacza uznanie, że zadania i działania poszczególnych instytucji zaangażowanych w działania planistyczne i operacyjne dotyczące piłki nożnej lub innych dyscyplin sportowych powinny być skoordynowane, uzupełniające się wzajemnie, proporcjonalne oraz zaprojektowane i wdrażane w ramach kompleksowej strategii zapewnienia bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi;

h. „dobre praktyki” oznaczają środki zastosowane w jednym lub kilku krajach, które okazały się bardzo skuteczne w realizacji wyznaczonego celu lub zadania;

i. „właściwa instytucja” oznacza podmiot (publiczny lub prywatny) zaangażowany w organizację i/lub zarządzanie meczem piłki nożnej lub inną imprezą sportową, odbywającą się na stadionie sportowym lub poza stadionem.

Artykuł 4 – Ustalenia dotyczące koordynacji na poziomie krajowym

1. Strony zapewnią przyjęcie krajowych i lokalnych ustaleń koordynacyjnych, mających na celu opracowanie i wdrożenie wielopodmiotowego zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi na poziomie krajowym i lokalnym.

2. Strony zapewnią przyjęcie ustaleń koordynacyjnych w celu określenia, analizy i oceny ryzyka w obszarze bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi, a także umożliwienia wymiany aktualnych informacji dotyczących oceny ryzyka.

3. Strony zapewnią, aby ustalenia koordynacyjne objęły wszystkie kluczowe instytucje publiczne i prywatne odpowiedzialne za kwestie bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi związane z imprezą, zarówno na terenie odbywania się imprezy, jak i poza nim.

4. Strony zapewnią, aby ustalenia koordynacyjne w pełni uwzględniały określone w niniejszej Konwencji zasady zapewnienia bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi oraz aby strategie krajowe i lokalne były opracowywane, regularnie oceniane i ulepszane w świetle krajowych i międzynarodowych doświadczeń i dobrych praktyk.

5. Strony zapewnią, aby krajowe ramy prawne, regulacyjne i administracyjne jasno określały zadania i obowiązki właściwych instytucji oraz aby zadania te uzupełniały się wzajemnie, były zgodne ze zintegrowanym podejściem i powszechnie zrozumiałe na poziomie strategicznym i operacyjnym.

Artykuł 5 – Bezpieczeństwo, zabezpieczenie i obsługa na stadionach

1. Strony zapewnią, aby krajowe ramy prawne, regulacyjne i administracyjne nakładały obowiązek na organizatorów imprez sportowych, działających w porozumieniu ze wszystkimi współpracującymi instytucjami, stworzenia bezpiecznego otoczenia dla wszystkich uczestników i widzów.

2. Strony zapewnią wprowadzenie przez właściwe władze publiczne przepisów lub ustaleń gwarantujących skuteczność procedur przyznawania licencji stadionom, ustaleń dotyczących certyfikacji oraz ogółu przepisów dotyczących bezpieczeństwa, a także zapewnią ich stosowanie, monitorowanie oraz egzekwowanie.

3. Strony zobowiążą odpowiednie instytucje do zapewnienia takich sposobów projektowania infrastruktury stadionów i zarządzania tłumem, które zgodne są z normami krajowymi i międzynarodowymi oraz dobrymi praktykami.

4. Strony będą zachęcać odpowiednie instytucje do zapewnienia na stadionach środowiska sprzyjającego integracji i przyjaznego dla wszystkich grup społecznych, w tym dzieci, osób starszych i niepełnosprawnych, a także zapewnienia, w szczególności, odpowiednich urządzeń sanitarnych, obiektów małej gastronomii i dobrych warunków widoczności wszystkim widzom.

5. Strony zapewnią, aby zasady funkcjonowania stadionów były kompleksowe; przewidywały skuteczne współdziałanie z policją, służbami ratunkowymi i instytucjami partnerskimi; oraz obejmowały jasne zasady i procedury postępowania w sprawach mogących mieć wpływ na zarządzanie tłumem oraz związane z tym zagrożenia dla bezpieczeństwa i zabezpieczenia, w szczególności:

- użycie środków pirotechnicznych;
- wszelkie akty przemocy lub inne zachowania zabronione; oraz
- wszelkie zachowania rasistowskie lub inne zachowania dyskryminujące.

6. Strony zobowiążą odpowiednie instytucje do zapewnienia, aby wszyscy pracownicy sektora publicznego i prywatnego, zaangażowani w działania na rzecz uczynienia meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych bezpiecznymi i przyjaznymi, zostali wyposażeni i przeszkoleni w sposób umożliwiający pełnienie swojej funkcji w sposób skuteczny i właściwy.

7. Strony będą zachęcać właściwe instytucje do podkreślania potrzeby działania przez zawodników, trenerów i innych przedstawicieli uczestniczących drużyn zgodnie z podstawowymi zasadami sportowymi, takimi jak tolerancja, szacunek i zasada fair play oraz do uświadamiania im, że akty przemocy, zachowania rasistowskie lub inne zachowania prowokacyjne mogą wywierać negatywny wpływ na zachowania widzów.

Artykuł 6 – Bezpieczeństwo, zabezpieczenie i obsługa w miejscach publicznych

1. Strony będą zachęcać wszystkie instytucje i zainteresowane strony, zaangażowane w organizację meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych odbywających się w miejscach publicznych, w tym władze miejskie, policję, lokalne społeczności i przedsiębiorców, przedstawicieli kibiców, kluby piłkarskie i stowarzyszenia krajowe do wspólnego działania, w szczególności, na rzecz:

a dokonania oceny ryzyka i opracowania odpowiednich środków zapobiegawczych, mających na celu zminimalizowanie zakłóceń i uspokojenie obaw lokalnej społeczności i przedsiębiorców, w szczególności znajdujących się w pobliżu miejsca, w którym odbywa się impreza lub jej zbiorowe oglądanie;

b tworzenia bezpiecznego i przyjaznego otoczenia w przestrzeni publicznej przeznaczonej do gromadzenia się kibiców przed i po imprezie lub też w miejscach, w których można oczekiwać kibiców przebywających tam z własnej inicjatywy, a także na trasach prowadzących do miasta i z miasta lub na stadion i ze stadionu.

2 Strony zapewnią, aby ocena ryzyka oraz środki bezpieczeństwa i zabezpieczenia uwzględniały przejazd na stadion i ze stadionu.

Artykuł 7 – Plany awaryjne i kryzysowe

Strony zapewnią opracowanie obejmujących wiele podmiotów planów awaryjnych i kryzysowych oraz testowanie i udoskonalanie tych planów podczas regularnych wspólnych ćwiczeń. Krajowe ramy prawne, regulacyjne lub administracyjne będą jasno wskazywać, która instytucja jest odpowiedzialna za inicjowanie, nadzorowanie i certyfikowanie tych ćwiczeń.

Artykuł 8 – Współdziałanie z kibicami i społecznościami lokalnymi

1. Strony będą zachęcać wszystkie instytucje do opracowania i realizacji polityki aktywnej i regularnej komunikacji z kluczowymi zainteresowanymi stronami, w tym przedstawicielami kibiców i społeczności lokalnych w oparciu o zasadę dialogu, w celu stworzenia zasad partnerstwa i pozytywnej współpracy, a także zidentyfikowania rozwiązań potencjalnych problemów.

2. Strony będą zachęcać wszystkie instytucje publiczne i prywatne oraz inne zainteresowane strony, w tym społeczności lokalne i przedstawicieli kibiców do inicjowania lub uczestnictwa w wielopodmiotowych

projektach społecznych, edukacyjnych, zapobiegających przestępczości i innych projektach społecznych mających na celu wspieranie wzajemnego poszanowania i zrozumienia, zwłaszcza wśród kibiców, klubów i stowarzyszeń sportowych oraz instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i zabezpieczenie.

Artykuł 9 – Strategie i działania policyjne

1. Strony zapewnią opracowanie, regularną ocenę i doskonalenie strategii policyjnych w świetle krajowych i międzynarodowych doświadczeń i dobrych praktyk oraz ich zgodność z szerszym, zintegrowanym podejściem do bezpieczeństwa, zabezpieczenia i obsługi.

2. Strony zapewnią, aby strategie policyjne uwzględniały dobre praktyki, w tym w szczególności: gromadzenie danych wywiadowczych, ciągłą ocenę ryzyka, rozmieszczenie sił porządkowych oparte na ryzyku i adekwatne interwencje, mające na celu zapobieganie eskalacji zagrożeń lub zakłóceń porządku, skuteczny dialog z kibicami i szerszą społecznością, gromadzenie dowodów działalności przestępczej, a także udostępnianie tych dowodów właściwym organom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzenia.

3. Strony zapewnią partnerską współpracę policji z organizatorami, kibicami, społecznościami lokalnymi oraz innymi zainteresowanymi stronami podczas działań na rzecz uczynienia meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych bezpiecznymi i przyjaznymi dla wszystkich.

Artykuł 10 – Zapobieganie i karanie zachowań przestępczych

1. Strony podejmą wszelkie możliwe środki w celu zmniejszenia ryzyka udziału osób lub grup w aktach przemocy i zakłóceniach porządku lub w ich organizowaniu.

2. Strony, zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, zapewnią skuteczne sposoby wykluczenia z udziału w imprezach sportowych, odpowiednio do charakteru i miejsca wystąpienia ryzyka, w celu zapobiegania aktom przemocy i zakłóceniom porządku.

3. Strony, zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, będą współpracować w dążeniu do zapewnienia, że wobec osób dopuszczających się przestępstw za granicą zostaną zastosowane odpowiednie kary w państwie, w którym przestępstwo zostało popełnione lub w państwie, w którym osoba zamieszkuje lub którego jest obywatelem.

4. W stosownych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym, Strony rozważą nadanie organom sądowym lub administracyjnym, odpowiedzialnym za nakładanie sankcji na osoby, które spowodowały lub przyczyniły się do wystąpienia związanych z piłką nożną aktów przemocy lub zakłóceń porządku, uprawnień do nałożenia ograniczeń w przejazdach na mecze piłki nożnej, odbywające się w innym państwie.

Artykuł 11 – Współpraca międzynarodowa

1. Strony będą ściśle współpracować we wszystkich sprawach objętych niniejszą Konwencją i sprawach z nią związanych, w celu maksymalizacji współdziałania w zakresie imprez międzynarodowych, wymiany doświadczeń i udziału w opracowywaniu dobrych praktyk.

2. Strony, bez uszczerbku dla istniejących przepisów krajowych, dotyczących w szczególności podziału kompetencji między poszczególne służby i organy, utworzą lub wyznaczą krajowy punkt informacyjny ds. piłki nożnej (ang. National Football Information Point - NFIP) w ramach służb policyjnych. Punkt krajowy będzie:

a. działać jako bezpośredni, jedyny punkt kontaktowy służący wymianie ogólnych informacji (strategicznych, operacyjnych i taktycznych) na temat meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym;

b. prowadzić wymianę danych osobowych zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi i międzynarodowymi;

c. ułatwiać, koordynować lub organizować międzynarodową współpracę policyjną w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym;

d. terminowo i skutecznie wykonywać powierzone mu zadania.

3. Strony zapewnią ponadto, że krajowy punkt NFIP będzie stanowić krajowe źródło wiedzy eksperckiej o policyjnym zabezpieczaniu meczów piłki nożnej, środowisku kibiców i związanych z tym kwestiach bezpieczeństwa i zabezpieczenia.

4. Każde Państwo-Strona niniejszej Konwencji przekaże na piśmie Komitetowi ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych, utworzonemu na mocy tej Konwencji, nazwę i dane kontaktowe krajowego punktu NFIP oraz informację o wszelkich zmianach tych danych.

5. Strony będą współpracować na poziomie międzynarodowym w dziedzinie wymiany dobrych praktyk i informacji o projektach profilaktycznych, edukacyjnych i informacyjnych, a także ustanowienia partnerstw z wszystkimi instytucjami uczestniczącymi w realizacji krajowych i lokalnych inicjatyw koncentrujących się na społeczności lokalnej i kibicach lub inicjowanych przez te grupy.

Klauzule proceduralne

Artykuł 12 – Przekazywanie informacji

Każda ze Stron przekaże Komitetowi ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych, w jednym z języków urzędowych Rady Europy, wszelkie stosowne informacje dotyczące działań legislacyjnych lub innych działań podjętych w celu dostosowania się do postanowień niniejszej Konwencji, w zakresie dotyczącym piłki nożnej lub innych dyscyplin sportowych.

Artykuł 13 – Komitet ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych

1. Do celów niniejszej Konwencji tworzy się niniejszym Komitet ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych.

2. Każda ze Stron niniejszej Konwencji może być reprezentowana w tym Komitecie przez jednego lub więcej przedstawicieli, reprezentujących najważniejsze instytucje rządowe, najlepiej odpowiedzialne za bezpieczeństwo i zabezpieczenia w sporcie, a także krajowy punkt NFIP. Każda ze Stron Konwencji będzie dysponować jednym głosem.

3. Każde państwo członkowskie Rady Europy lub inne państwo będące stroną Europejskiej konwencji kulturalnej i niebędące stroną niniejszej Konwencji, a także każde państwo niebędące stroną niniejszej Konwencji, ale będące stroną Konwencji nr 120, może być reprezentowane w Komitecie w charakterze obserwatora.

4. Komitet może, w drodze jednomyślnej decyzji, zaprosić każde państwo niebędące członkiem Rady Europy i niebędące stroną niniejszej Konwencji ani Konwencji nr 120 oraz każdą organizację zainteresowaną posiadaniem swojej reprezentacji do uczestnictwa w charakterze obserwatora w jednym lub więcej posiedzeniu Komitetu.

5. Posiedzenia Komitetu będą zwoływane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy. Pierwsze posiedzenie odbędzie się w ciągu roku od dnia, w którym dziesięć państw członkowskich Rady Europy wyraziło zgodę na związanie się postanowieniami niniejszej Konwencji. Kolejne posiedzenia będą odbywały się przynajmniej raz w roku. Dodatkowo posiedzenie Komitetu będzie zwoływane na każdorazowy wniosek większości Stron.

6. Większość Stron będzie stanowić quorum dla odbycia posiedzenia Komitetu.

7. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji, Komitet opracuje i przyjmie w drodze konsensusu swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14 – Funkcje Komitetu ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych

1. Komitet będzie monitorował stosowanie niniejszej Konwencji. Może on w szczególności:

- a. w trybie ciągłym badać postanowienia Konwencji i rozważać wszelkie niezbędne zmiany;
- b. odbywać konsultacje i w stosownych przypadkach prowadzić wymianę informacji z zainteresowanymi organizacjami;
- c. zalecać Stronom niniejszej Konwencji działania, jakie powinny podjąć w celu realizacji jej postanowień;

- d. zalecać środki, jakie należy podjąć, aby opinia publiczna była informowana o działaniach podejmowanych w ramach niniejszej Konwencji;
- e. formułować zalecenia dla Komitetu Ministrów dotyczące państw niebędących członkami Rady Europy, które mają być zaproszone do przystąpienia do niniejszej Konwencji;
- f. formułować wszelkie propozycje mające na celu zwiększenie skuteczności niniejszej Konwencji;
- g. ułatwiać gromadzenie, analizę i wymianę informacji, doświadczeń i dobrych praktyk między państwami.

2. Komitet, za uprzednią zgodą zainteresowanych Państw-Stron, będzie monitorował przestrzeganie postanowień niniejszej Konwencji poprzez program wizyt prowadzonych w Państwach-Stronach, mających na celu doradztwo i wsparcie w procesie realizacji postanowień niniejszej Konwencji.

3. Komitet będzie również gromadził informacje dostarczone przez Państwa-Strony zgodnie z art.12 i przekazywać odpowiednie dane wszystkim Państwom-Stronom niniejszej Konwencji. Komitet może w szczególności informować każde z Państw-Stron o wyznaczeniu nowego krajowego punktu NFIP i przekazywać jego dane kontaktowe.

4. W celu realizacji swoich zadań Komitet może z własnej inicjatywy organizować spotkania grup ekspertów.

Artykuł 15 – Zmiany

1. Zmiany niniejszej Konwencji mogą zostać zaproponowane przez Stronę, Komitet ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych lub Komitet Ministrów Rady Europy.

2. Wszelkie propozycje zmian kierowane będą do Sekretarza Generalnego Rady Europy, który przekaże je państwom członkowskim Rady Europy, innym państwom będącym stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, każdemu państwu niebędącemu członkiem Rady Europy, które przystąpiło do konwencji nr 120 przed dniem otwarcia niniejszej Konwencji do podpisu oraz każdemu państwu niebędącemu członkiem Rady Europy, które przystąpiło do niniejszej Konwencji lub zostało zaproszone do przystąpienia do niej zgodnie z postanowieniem art. 18.

3. Każda propozycja zmiany zgłoszona przez Stronę lub Komitet Ministrów zostanie przekazana komitetowi ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych co najmniej na dwa miesiące przed datą posiedzenia, na którym będzie rozpatrywana. Komitet ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych przedstawi Komitetowi Ministrów swoją opinię na temat proponowanej zmiany.

4. Komitet Ministrów rozważy wnioskowaną zmianę oraz każdą opinię Komitetu ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych i może uchwalić przyjęcie zmiany większością przewidzianą w art. 20 lit. d) Statutu Rady Europy.

5. Treść zmiany przyjętej przez Komitet Ministrów w trybie ust. 4 niniejszego artykułu zostanie przekazana Stronom do akceptacji zgodnie z ich właściwymi procedurami wewnętrznymi.

6. Każda zmiana przyjęta w trybie ust. 4 niniejszego artykułu wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od dnia, w którym wszystkie Strony powiadomiły Sekretarza Generalnego o przyjęciu przez siebie zmiany.

Postanowienia końcowe

Artykuł 16 – Podpisanie

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy, państw będących stronami Europejskiej konwencji kulturalnej oraz państw niebędących członkami Rady Europy, które przed dniem otwarcia do podpisu niniejszej Konwencji przystąpiły do europejskiej Konwencji w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych, a w szczególności meczów piłki nożnej (ETS nr 120), otwartej do podpisu w Strasburgu dnia 19 sierpnia 1985 r.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia zostaną złożone u Sekretarza Generalnego Rady Europy.
3. Żadne Państwo-Strona konwencji nr 120 nie może złożyć swoich dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia, jeżeli wcześniej nie wypowiedziało tej konwencji lub nie uczyni tego równocześnie.
4. Podczas składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia zgodnie z ustępem poprzedzającym, umawiające się państwo może oświadczyć, że do dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji będzie stosować konwencję nr 120 zgodnie z postanowieniami art. 17 ust. 1.

Artykuł 17 – Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od dnia, w którym trzy państwa członkowskie Rady Europy wyraziły swoją zgodę na związanie się postanowieniami Konwencji w trybie postanowień art. 16.
2. W odniesieniu do każdego Państwa-Sygnatariusza, które w terminie późniejszym wyrazi swoją zgodę na związanie się postanowieniami niniejszej Konwencji, wejdzie ona w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od dnia złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 18 – Przystąpienie państw nieczłonkowskich

1. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji Komitet Ministrów Rady Europy może, po zasięgnięciu opinii Stron, zaprosić każde państwo niebędące członkiem Rady do przystąpienia do niniejszej Konwencji, podejmując decyzję większością przewidzianą w art. 20 lit. d) Statutu Rady Europy i przy jednomyślnym głosowaniu przedstawicieli umawiających się Stron, upoważnionych do zasiadania w Komitecie.
2. W odniesieniu do każdego państwa przystępującego niniejsza Konwencja wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od dnia złożenia dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
3. Strona niebędąca państwem członkowskim Rady Europy będzie wносить wkład w finansowanie Komitetu ds. bezpieczeństwa i zabezpieczenia imprez sportowych w sposób określony przez Komitet Ministrów.

Artykuł 19 – Skutki Konwencji

1. W stosunkach między Stroną niniejszej Konwencji a stroną Konwencji nr 120, która nie ratyfikowała niniejszej Konwencji nadal będą obowiązywać artykuły 4 i 5 Konwencji nr 120.
2. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, w sytuacji gdy państwo wypowiedziało Konwencję nr 120, ale wypowiedzenie to nie weszło jeszcze w życie w dniu ratyfikacji niniejszej Konwencji, stosuje się niniejszą Konwencję zgodnie z postanowieniami art. 17 ust. 2.

Artykuł 20 – Terytorialny zakres stosowania

1. Każde państwo, podczas podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, może określić terytorium lub terytoria, do których niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie.
2. Każde państwo może w dowolnym późniejszym terminie, w drodze oświadczenia złożonego Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej Konwencji na dowolne terytorium wskazane w oświadczeniu. W stosunku do takiego terytorium niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia przez Sekretarza Generalnego.

3. Każde oświadczenie złożone zgodnie z postanowieniami ust. 1. i 2. może, w stosunku do każdego wymienionego w nim terytorium, zostać wycofane w drodze powiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego. Wycofanie takie nabiera mocy pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 21 – Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może, w dowolnym terminie, wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze powiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie takie stanie się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 22 – Powiadomienia

Sekretarz Generalny Rady Europy powiadomi państwa członkowskie Rady Europy, inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej oraz państwa, które przystąpiły do niniejszej Konwencji, o:

- a. każdym podpisie złożonym zgodnie z art. 16,
- b. każdym przypadku złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia oraz deklaracji przystąpienia, zgodnie z art. 16 lub art. 18,
- c. każdej dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z art. 17 i 18,
- d. każdej propozycji zmiany i każdej zmianie przyjętej zgodnie z art. 15 oraz dacie, z którą zmiana wchodzi w życie,
- g. każdym oświadczeniu złożonym na podstawie postanowień art. 20,
- f. każdym wypowiedzeniu dokonany stosownie do przepisów art. 21;
- g. każdej innej czynności, powiadomieniu lub informacji odnoszącej się do niniejszej Konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Saint-Denis, dnia 3 lipca 2016 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są na równi autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostaje złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze jego uwierzytelniony odpis każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy, innym państwom będącym stronami Europejskiej konwencji kulturalnej oraz każdemu państwu zaproszonemu do przystąpienia do niniejszej Konwencji.